

## SINIFLA VE GRUPLA TARTIŞMA YÖNTEMLERİNİN MESLEK YÜKSEKOKULU ÖĞRENCİLERİNİN AKADEMİK BAŞARILARINA ETKİSİ

Okan SARIGÖZ<sup>1</sup>

### ÖZET

Tartışma yöntemi, öğrencilerin bir konuyu anlayamadıklarında veya kavrayamadıklarında konunun eksik yönlerini pekiştirebilmek veya açığa kavuşturabilmek için geliştirilmiş bir yöntemdir. Bu yöntem öğrencilerin dinleme, fikir yürütme, sorgulama, eleştirme, sentezleme ve değerlendirme gibi yeteneklerini geliştirerek bilişsel ve duyuşsal alanlarının gelişmesini sağlamakta ve öğrencilerin bildiklerini çekinmeden ortaya koymalarını sağlayarak onların konuşma ve hitap güçlerini de arttırmaktadır. Araştırmada; sınıfla tartışma yöntemi ile grupla tartışma yönteminin bazı demografik değişkenlerde göz önünde bulundurularak akademik başarıya olan etkileri karşılaştırılmaya çalışılmıştır. Araştırmada ön test-son test *deneysel desen* kullanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubu, Hakkari Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Çocuk Gelişimi bölümünde okuyan 50 öğrenciden oluşmaktadır. Araştırma sonuçlarında öğrencilerin tartışma yöntemleri ile ilgili yeterli bilgiye sahip oldukları, sınıfla yapılan tartışmanın, grupla yapılan tartışmaya göre bilgi bakımından daha başarılı olduğu gibi sonuçlara ulaşılmıştır.

**Anahtar kelimeler:** Tartışma Yöntemi, Sınıfla Tartışma, Grupla Tartışma, Akademik Başarı.

### CLASS AND GROUP DISCUSSION METHODS EFFECT OF HIGHER VOCATIONAL SCHOOL STUDENTS' ACADEMIC ACHIEVEMENT

### ABSTRACT

Discussion method, students pekiştirebilmek aspects of a topic is missing or disclosure anlayamadıklarında order to resolve the issue or kavrayamadıklarında an improved method. This method of listening to students' ideas, execution, inquiry, critical thinking, synthesis and evaluation as well as enhancing their ability to provide the development of cognitive and affective areas by providing students and their speech and appeal to transpose know without hesitation that increases the strength. Research, group discussion method with the method of the class discussion by considering some demographic variables to compare the effects of academic achievement. Pre-test and post-test control group experimental research design was used. The study group, Hakkari University School of Health Services, Child Development, composed of 50 students who were studying. Research results that they have sufficient information about the students' discussion methods, the class of the debate, the discussion group, as well as by the more successful results have been achieved in terms of information.

**Keywords:** Discussion Method, Sort Discussion, Group Discussion, Academic Achievement.

<sup>1</sup> Öğretim Görevlisi, Hakkari Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri MYO, okansarigoz@hakkari.edu.tr

## GİRİŞ

Tartışma yöntemi, öğrencilerin bir konuyu anlamadıklarında, eksik anladıklarında veya konuyu tam olarak kavrayamadıklarında konuyu daha iyi anlayabilmeleri, kavrayabilmeleri için kullanılan bir yöntemdir. Demirel, (1996: 47); Yaşar, (1998: 71)'e göre tartışma yöntemi, bir konu üzerinde öğrencileri düşünmeye yöneltmek, iyi anlaşılmayan noktaları açıklamak ve verilen bilgileri pekiştirmek amacıyla kullanılan bir yöntemdir. Doğdu ve Aslan (1993)'a göre bu yöntem öğrenciyi bilişsel alanın bilgi basamağından kavrama ve uygulama basamağına yükseltir. Güven, (2011: 171)'e göre de bu yöntem hem duyuşsal hem de bilişsel alanlarda amaçların gerçekleşmesine dönük olarak kullanılabilir. Binbaşıoğlu, (1994: 144)'na göre tartışma yöntemi öğrencide konuları çözümlenme, kavrama ve yorumlama yeteneklerini arttırır ve öğrenciyi bildiklerini ortaya koyma fırsatı verir. Demirel, (2006: 78)'e göre ise bu yöntem, buluş yoluyla öğretim stratejisinin kullanımında ve kavrama düzeyindeki davranışların kazandırılmasında kullanılır ve bireye analiz, sentez ve değerlendirme gücü kazandırır.

Dersler tartışma yöntemine göre işlendiğinde öğrencilerin fikir yürütebilme, dinleme, sorgulama, değerlendirme, anlatılanları daha iyi kavrayabilme, hitabet gücü, konuşma kabiliyeti ve medeni cesaret gibi çeşitli becerileri daha iyi gelişmektedir Güven, (2011: 171). Ayas, Çepni ve ark. (2007)'na göre bireyde bu becerileri geliştirmesinden dolayı tartışma yönteminin aktif öğrenmenin sağlanmasındaki yeri büyüktür. Eğitimci bu yöntemde göre ders işleyecekse, öğrencilere karşı tavır, davranış, hareket ve sözlerine çok dikkat etmelidir. Çünkü öğrenciler rahatlıkla içinden geçenleri söyleyebilmelidir. Yıldızlar, (2012: 203)'e göre öğrenciler söz aldıklarında tartışılan konunun lehinde veya aleyhinde görüşlerini rahatça dile getirmelidirler. Öğrenciler görüşlerini dile getirirken hiçbir şekilde çekinmemelidirler. Öğretmenlerin tartışma yöntemini etkili bir şekilde kullanabilmeleri için önce işlenecek konuyu iyice araştırarak konuya hakim olmaları sonra öğrencilerin ifade özgürlüğünü engellemek için de tartışma anında öğrencilere sert sözler söylememeleri ve sert davranmamaları gerekir. Bu yöntemde öğretmen yönetici değil yönlendirici bir role sahiptir Güven, (2011: 171); Bilen, (1996: 48); Karamustafaoğlu ve Yaman (2006: 109).

Fen dersleri içerik bakımından devamlı gelişen, buluşlara, icatlara ve yeniliklere her zaman açık olan bir derstir. Evrende bilim adamları devamlı buluşlar yapmakta ve devamlı bir şeyler icat etmektedirler. Bu nedenle öğrenciler bu ders sayesinde dünyada meydana gelen olayları, çeşitli icatları, televizyon, radyo, gazete veya bilimsel dergilerden okuyarak derslerde yeni bulunan icatları, keşfedilen yeni yıldızlar gibi birçok konuyu tartışabilirler. Bu yönüyle de hem dersin içeriğinin genişliği bakımından hem de yeni buluşların sınıflarda tartışılması bakımından, tartışma yöntemi aktif olarak Fen derslerinde kullanılabilir ve kullanılmaktadır. Aynı zamanda sağlıkla ilgilenen tıp fakültesi öğrencileri, sağlık memuru, hemşire ve doktorlarda çeşitli vakalardaki görüş farklarından dolayı yine tartışma yöntemini sık sık kullanmaktadırlar.

Jacobsen'e göre, diğer yöntemlerin öğrenciyi kazandıramadığı ve ancak tartışma yönteminin öğrenciyi kazandırabildiği bazı katkılar vardır. Bunlardan bazıları;

1. Liderlik becerisini geliştirir.
2. Grubun katkılarını özetlemeyi sağlar.
3. Fikir birliğine ulaşmayı kolaylaştırır.
4. Dinleyicilik özelliğini geliştirir.
5. Çelişkileri uzlaştırır.
6. Yorumlama becerisini geliştirir.
7. Bireysel öğrenme gücü gelişir.
8. Analiz sentez ve değerlendirme gücü kazandırır (Bilen, 1996; 48).

Tartışma yöntemini kullanan bazı teknikler vardır. Bunlardan bazıları; açık oturum, beyin fırtınası, grup tartışması, münazara, sempozyum, seminer, panel, forum ve kısa süreli tartışma gruplarıdır. Tartışma yöntemi okullarda genellikle grup tartışması ve sınıf tartışması olmak üzere iki

şekilde kullanılmaktadır. Bu yöntemde göre bir tartışmanın başarılı olabilmesi için öncelikle hedeflerinin belirlenmesine, grupların oluşturulmasına, zaman sınırlaması yapılmasına ve konu dışına çıkılmamasına özen gösterilmelidir Demirel, (2006: 78); Gürdal, Şahin ve Çağlar, (2001); Bilen, (1996: 48). Eğer öğrenciler tartışılan konunun dışına çıkarlarsa veya öğrencilerin dikkatleri dağılırsa Walker (2003)'e göre öğretmen amaca uygun esprili yorumlar yaparak dikkatleri toplayıp konuyu tekrar istenilen yere getirmelidir.

Grup tartışması yöntemi, bir grup öğrencinin bir sorun ya da problemi fark edip bu sorun ya da problemin halledilebilmesi için çözüm yolları araması ilkesine dayanır. Grup tartışması yönteminde, sınıftaki öğrenciler 2'şer kişilik gruplardan 12'şer kişilik gruplara kadar ayrılabilirler. Hyman, (1980)'e göre ise gruplar 6 ile 10 kişi arasında olmalıdır. Grupla tartışma yöntemindeki en önemli konulardan birisi gruptaki tüm öğrencilerin tartışma sürecine katılmaları, tartışma anında aktif olarak soru veya soruların çözümü için çözüm önerileri getirmeye çalışmalarıdır. Küçükahmet (2008: 82)'e göre; grupla tartışma yönteminin iki önemli maddesi vardır. Bu maddelerden birincisi, grupla tartışma yönteminde bir amacın olması ikincisi ise, grupla tartışma yönteminin ön hazırlık gerektirmesidir. Erciyeş, (2009: 245)'e göre ise bu iki madde, öğrencilere tartışmanın hedefine odaklanmayı sağlayacak ve bu yönde fikirlerin üretilmesine yol açacak sorular sormak ve öğrencilerin yorum ve söylemlerine karşılık vermektir. Bu maddelerin gerçekleşmediği durumlarda öğrencilerin bu yöntemden etkili bir şekilde yararlanmaları çoğunlukla söz konusu değildir.

Grupla tartışma yöntemi kullanılırken de öğrenciler fikirlerini, düşüncelerini açıkça ifade edebilmeli veya söyleyebilmelidirler. Sönmez, (2005: 229)'e göre tartışmada öğrenciler akıllarına geleni söyleyebilmelidirler. Çünkü öğrenciler tartışılan konuyu daha iyi anlayabilmek veya kavrayabilmek için tartışma ortamında anlayamadıkları veya kavrayamadıkları yerleri çeşitli sorular sorarak da öğrenebilirler. Tartışma yönteminin etkin olarak kullanılabilmesi için öğrencilerin birden çok hatta defalarca söz alarak konuşmaları öğrenme bakımından daha etkili olacaktır. Bu nedenle grupla tartışma yönteminin çok fazla öğrencisi olan gruplarda uygulanması her zaman istenilen verimi vermeyebilir.

Grupla tartışma yönteminde öğretmene düşen görevler de vardır. Öğretmenin bu yöntemi dersinde uygulayabilmesi için bazı kuralları bilmesi gerekir. Öğretmen bu yöntemi sınıfta uygulayacaksa özellikle öğretmen tartışılan konuya hakim olmalıdır. Ayrıca öğrencilerin ihtiyaç duyduğu gerekli materyal veya malzemeleri dersten önce tedarik etmeli, tartışma esnasında öğrenciler konu dışına çıkarsa öğrencileri uyarıp sözü tekrar konuya getirmeli, tartışma esnasında yanlış anlaşılmalarda müdahale edip açıklama yaparak yanlış anlaşılmalarda gidermeli ve tartışma belirli seviyeye gelip amacına ulaşıncaya tartışmayı sonlandırmalıdır.

Eğitimci tartışma esnasında gerekli gördüğü yerleri bir kenara not etmeli tartışmadan sonra bu notları, notlarla ilgili fikir ve düşünceleri tahtaya yazarak veya sınıfta sesli okuyarak eksik kalan yerleri gidermeli, değinilmeyen noktalar varsa bu noktalara değinmeli ve istenildiği durumlarda konu tekrar eğitimci tarafından özetlenmelidir. Ayas, Çepni ve ark. (2007; 158)'na göre tartışma sonunda gruplardan gelen görüşlerde eksik kalan noktalar varsa öğretmen tarafından tamamlanmalı, yanlış anlaşılmalarda düzeltilmeli ve böylelikle konunun öğretimi öğrencilerin de aktif katılımıyla gerçekleştirilmelidir.

Sınıf tartışması yönteminde, Good & Brophy, (1987)'ye göre öncelikle seçilen konu ile ilgili olarak öğretmen sınıfta soracağı veya tartışma başlatacağı soruları daha öncesinden belirleyerek hazırlamalıdır Demirel, (1996: 47); Erciyeş, (2009: 248). Hazırlanan sorular genellikle anlaşılabilir, amaca uygun, açık uçlu ve yorum yapmaya dayalı sorular olmalı, tüm konuyu kapsamalı, soru sayısı tartışma yapılacak zamanla orantılı olmalı ve öğrencilerin konu hakkındaki görüşlerinde belirleyici olmalıdır (Moore, 2000: 179). Hazırlanan sorular tüm sınıfa sorulmalı, sınıfta pasif durumda öğrenciler varsa bu öğrencilere de fikirleri sorularak tüm sınıfın tartışmaya katılımı sağlanmalıdır. Tartışma genellikle soru cevap havası içerisinde geçeceği için öğrencilerden gelen önemli sorular, fikirler, düşünceler varsa bunlar tahtaya yazılmalı ve tartışma sonunda kaydedilen veriler tek tek ele alınmalıdır.

Ayas, Çepni ve ark. (2007: 161)'na göre bir konunun işlenmesi sırasında öğretmene sorulan ilginç bir soru da temel alınarak bir tartışma başlatılabilir. Bu tür bir yaklaşım öğrencilerde fikirlerine değer verildiği hissini uyandırır ve onların daha sonraki konular için ön hazırlık yapmalarına sebep olabilir. Tartışma yöntemi her ne kadar öğrenci merkezli bir yöntemmiş gibi görünse de anlaşıldığı üzere bu yöntemde hem öğrenci hem de öğretmen aktif durumdadır. Öğretmen de dahil sınıfta pasif durumda olan kimse bulunmamaktadır.

Sınıf tartışması yönteminde, öğrencilerin tümü birbirini görmeli ve görüşlerini rahatça ifade edebilmelidir. Ayas, Çepni ve ark. (2007: 161)'na göre tartışma yönteminin Fen öğretiminde kullanılması ile ilgili bazı gerekçeler vardır. Bu gerekçeler öğrencinin; kendi fikrini ortaya koymasını, sözlü iletişim becerisini geliştirmesini, sadece öğretmeni değil arkadaşlarını da dinleme becerisi kazanmasını, ortak çalışmalara katılmasını ve pasif olmaksızın aktif olmalarını sağlar.

### YÖNTEM

Bu araştırmada deneysel desenlerden ön-test son-test deney ve kontrol gruplu deneysel desen kullanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubu, 2012–2013 öğretim yılı güz döneminde, Hakkari Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Çocuk Gelişimi bölümünde okuyan birbirine denk 25'er kişilik iki sınıftan oluşmaktadır. Araştırma 1. sınıflarda *öğretim teknolojilerinin öğretimdeki yeri* konusuyla ilgili olarak 34 soruluk bir başarı testi geliştirilmiştir. Testteki ayırt etme gücü çok düşük olan 9 soru testten çıkartılmış ve gerekli düzenlemeler yapıldıktan sonra hazırlanan 25 soruluk testin güvenirlik katsayısı 0,79 olarak hesaplanmıştır.

### Veri toplama aracının geliştirilmesi ve uygulanması

Araştırmada, *öğretim teknolojilerinin öğretimdeki yeri* konusuyla ilgili olarak sınıfla tartışma ve grupla tartışma yöntemlerinin öğrenci başarısına etkisi belirlenmeye çalışılmıştır. Bu amaç doğrultusunda, 25'er kişilik iki sınıftan oluşan toplam 50 öğrenciye uygulanmak amacıyla, Eğitim Bilimleri alanında doktora yapmış üç öğretim üyesinin görüşleri de alınarak, öğretim teknolojileri konusuyla ilgili 25 sorudan oluşan bir başarı testi hazırlanmıştır. İki gruba ayrılan öğrencilere 6 hafta boyunca gruplardan birisine sınıfla tartışma yöntemi diğerine ise grupla tartışma yöntemi uygulanarak ders işlenmiştir. Hazırlanan başarı testi deney ve kontrol gruplarına ön test ve son test olmak üzere 2'şer kez uygulanmıştır.

### Verilerin Analizi

Tablo 1. Deney ve Kontrol gruplarının ön-test sonuçlarına göre karşılaştırılması

| Grup    | N  | $\bar{X}$ | Ss   | Sd | t    | p    |
|---------|----|-----------|------|----|------|------|
| Kontrol | 25 | 29.40     | 8,70 | 24 | ,463 | ,648 |
| Deney   | 25 | 30.40     | 9,57 |    |      |      |

$p > 0.05$

Tablo 1'de deney grubu öğrencilerinin ön-test ortalamaları 30,40 ( $\bar{X} = 30,40$ ) ve standart sapmaları 9,57 ( $Ss = 9,57$ ), kontrol grubu öğrencilerinin ön-test ortalamaları 29,40 ( $\bar{X} = 29,40$ ) ve standart sapmaları 8,70 ( $Ss = 8,70$ ) olarak hesaplanmıştır. Bu sonuçlar doğrultusunda deney ve kontrol gruplarının ön test sonuçlarında deney ve kontrol grubu arasında istatistiksel açıdan manidar bir fark bulunamamıştır ( $t = ,463$ ,  $p > 0,05$ ).

Tablo 1'den elde edilen bulgulardan hareketle 25'er kişiden oluşan deney ve kontrol gruplarının ders işlenmeye başlamadan önce öğretim teknolojilerinin öğretimdeki yeri konusu hakkındaki sahip oldukları bilgilerin birbirine denk olduğu söylenebilir.

Tablo 2. Deney grubunun ön-test ve son-test sonuçlarının karşılaştırılması

| Deney grubu | N  | $\bar{X}$ | Ss    | Sd | t     | p   |
|-------------|----|-----------|-------|----|-------|-----|
| Ön-test     | 25 | 30,40     | 9,57  | 24 | 32,95 | ,00 |
| Son-test    | 25 | 85,80     | 11,96 |    |       |     |

P&lt;0.05

Tablo 2’de deney grubu öğrencilerinin ön-test ortalamaları 30,40 ( $\bar{X} = 30,40$ ) ve standart sapmaları 9,57 (Ss= 9,57), son-test ortalamaları 85,80 ( $\bar{X} = 85,80$ ) ve standart sapmaları 11,96 (Ss= 11,96) olarak hesaplanmıştır. Bu sonuçlar doğrultusunda deney grubunun ön-test ve son-test sonuçları arasında son-test lehine istatistiksel açıdan manidar bir fark olduğu belirlenmiştir ( t= 32,95, p< 0,05).

Tablo 2’deki bulgulardan hareketle sınıfla tartışma yönteminin öğrenci başarısını olumlu yönde artırdığı söylenebilir.

Tablo 3. Kontrol grubunun ön-test ve son-test sonuçlarının karşılaştırılması

| Kontrol grubu | N  | $\bar{X}$ | Ss   | Sd | t     | p   |
|---------------|----|-----------|------|----|-------|-----|
| Ön-test       | 25 | 29,40     | 8,70 | 24 | 19,39 | ,00 |
| Son-test      | 25 | 76,20     | 8,33 |    |       |     |

P&lt;0.05

Tablo 3’de kontrol grubu öğrencilerinin ön-test ortalamaları 29,40 ( $\bar{X} = 29,40$ ) ve standart sapmaları 8,70 (Ss= 8,70), son-test ortalamaları 76,20 ( $\bar{X} = 76,20$ ) ve standart sapmaları 8,33 (Ss= 8,33) olarak hesaplanmıştır. Bu sonuçlar doğrultusunda kontrol grubunun ön-test ve son-test sonuçları arasında son-test lehine istatistiksel açıdan manidar bir fark olduğu belirlenmiştir (t= 19,39, p<0,05).

Tablo 3’deki bulgulardan hareketle grupla tartışma yönteminin öğrenci başarısını olumlu yönde artırdığı söylenebilir.

Tablo 4. Deney ve kontrol gruplarının son-test sonuçlarına göre karşılaştırılması

| Grup    | N  | $\bar{X}$ | Ss    | Sd | t     | p    |
|---------|----|-----------|-------|----|-------|------|
| Kontrol | 25 | 76,20     | 8,33  | 24 | 3,396 | ,002 |
| Deney   | 25 | 85,80     | 11,96 |    |       |      |

P&lt;0.05

Tablo 4’de deney grubu öğrencilerinin son-test ortalamaları 85,80 ( $\bar{X} = 85,80$ ) ve standart sapmaları 11,96 (Ss= 11,96), kontrol grubu öğrencilerinin son-test ortalamaları 76,20 ( $\bar{X} = 76,20$ ) ve standart sapmaları 8,33 (Ss= 8,33) olarak hesaplanmıştır. Bu sonuçlar doğrultusunda deney ve kontrol grubu son testleri arasında deney grubu lehine istatistiksel açıdan manidar bir fark olduğu sonucuna ulaşılmıştır (t= 3,396, p < 0,05).

Tablo 4’deki bulgulardan hareketle sınıfla tartışma yönteminin, grupla tartışma yöntemine göre öğrenci başarısını daha fazla olumlu yönde artırdığı söylenebilir.

## SONUÇ VE ÖNERİLER

### Sonuçlar

Tartışma yöntemi öğrencilerin dinleme, fikir yürütme, sorgulama, eleştirme, sentezleme ve değerlendirme gibi temel kavramlarını geliştiren ve öğrencilerin gerek sınıf içerisinde gerekse de toplum içerisinde konuşma kabiliyetini ve hitap gücünü arttıran bir yöntemdir. Bu nedenle birçok derste kullanılmalıdır.

Gerek sınıfla tartışma yöntemi olsun gerekse de grupla tartışma yöntemi olsun her iki yöntem de öğrenci başarısını olumlu yönde arttırmıştır. Dolayısıyla öğretim alanında her iki yöntemde uygun sınıf ortamı ve uygun derslerde kullanılabilir.

Sınıfla tartışma yöntemi, grupla tartışma yöntemine göre daha etkili bir şekilde öğrenci başarısını arttırmıştır. Bunun sebebi sınıfla tartışma yönteminde tüm sınıfın tartışmaya aktif olarak katılması, ortamda pasif öğrenci kalmaması ve konuşmaya, fikir yürütmeye, sınıftaki tartışma ortamına katılmaya teşvik edici olması bakımından öğrenciler üzerinde etkili olmaktadır. Oysa grupla tartışma yönteminde genellikle grup içerisindeki yönetici veya grup lideri konumundaki kişi konuşmakta veya tartışmaya katılmakta diğer öğrenciler grup liderini desteklemekte bu nedenle diğer öğrenciler etkili bir şekilde tartışma ortamına istedikleri kadar girememektedirler.

Öğrenciler sınıfta istedikleri gibi hareket edip, fikirlerini açıkça ortaya koyabildikleri ve rahatça konuşabildikleri için dersler her iki tartışma yönteminde de eğlenerek işlemiştir.

### Öneriler

Tartışma yöntemi öğretmenler tarafından genellikle belirli zamanlarda öğrencilerin konuşma kabiliyetlerini geliştirebilmek veya öğrencileri tanıyabilmek amacıyla kullanılmaktadır. Oysa tartışma yöntemi derslerde özellikle bir şeylerden ders çıkarma, ders alma, zihni çalıştırma, düşünme veya davranış bakımından hangi ortamda nasıl davranılması gerektiği gibi konularda da tartışma ortamı oluşturularak uygulanması gereken önemli ve etkili bir yöntemdir.

Bir sınıftaki öğrencilerin birçoğunda doğru ya da yanlış farklı konularda farklı farklı fikirler olabilir. Tartışma yöntemi öğrencilerin yanlış ya da eksik düşünceleri varsa bunları gidererek öğrencilerin doğruyu bulabilmelerine ve farklı düşüncelerden etkilenerek objektif, eleştirel ve farklı düşüncelerine sağlayacaktır. Bu nedenle de sınıflarda tartışma yöntemi sık sık kullanılmalıdır.

Sınıfla tartışma ve grupla tartışma yöntemleri öğrenci başarısını önemli ölçüde arttırmıştır. Dolayısıyla tartışma yöntemleri birçok derste amacına uygun ve kurallarına dikkat edilerek etkili bir şekilde uygulandığında öğrenci başarısını önemli ölçüde artıracığı için gerek öğretmenler gerekse de öğrenciler bu sistemi birçok derste kullanmalıdırlar.

Öğretmenlerin tartışma yöntemini derslerinde etkili bir şekilde uygulayabilmeleri için bu yöntemin kuralları, özellikleri, uygulama biçimi ve nasıl uygulanacağı gibi konular üniversitede okuyan öğretmen adaylarına eğitim bilimleri derslerinde uygulamalı olarak öğretilmelidir.

Çeşitli kurumlarda çalışan öğretmenlere ise bu yöntemin etkiliği ve verimliliği çeşitli kurum ve kuruluşlar tarafından görevlendirilen uzmanlarca anlatılarak ve hizmet içi eğitimler verilerek öğretmenlerimizin eksik yönleri varsa giderilmelidir.

### KAYNAKÇA

- Ayas, A. P., Çepni, S., Akdeniz, A. R., Özmen, H., Yiğit, N. ve Ayvaci, Ş. (2007). Kuramdan Uygulamaya Fen ve Teknoloji Öğretimi. (Ed. S. Çepni), Ankara: Pegem Akademi.
- Bilen, M. (1996). Plandan Uygulamaya Öğretim. Ankara: Aydan Web Tesisleri.
- Binbaşıoğlu, C. (1994). Genel Öğretim Bilgisi. Ankara: Kadioğlu Matbaası.
- Çubukçu, Z., Taşdemir, M., Güven, M., Babadoğan, C., Oğuz, A. ve Aybek, B. (2011). Öğretim İlke ve Yöntemleri. (Ed. Bilal Duman), Ankara: Anı Yayıncılık.
- Demirel, Ö. (1996). Genel Öğretim Yöntemleri. Ankara: Usem Yayınları.
- Demirel, Ö. (2006). Öğretme Sanatı. Ankara: Pegem A Yayıncılık.
- Doğdu, S. ve Aslan, Z. (1993). Eğitim Teknolojisi Uygulamaları ve Eğitim Araç Gereçleri. Ankara: Tekişik Ofset.
- Erciyeş, G. (2009). Öğretim İlke ve Yöntemleri. (Ed. Şeref Tan), Ankara: Pegem Akademi Yayınları.

- Gürdal, A., Şahin, F. ve Çağlar, A. (2001). Fen Öğretimi: İlkeler, Stratejiler ve Yöntemler. İstanbul: Marmara Üniversitesi Yayınları.
- Hyman, R. T. (1980). Improving Discussion Leadership. NY: Teacher College Columbia University.
- Karamustafaoğlu, O. ve Yaman, S. (2010). Fen Öğretiminde Özel Öğretim Yöntemleri I-II. Ankara: Anı Yayıncılık.
- Küçükahmet, L. (2008). Öğretimde Planlama ve Değerlendirme. Ankara: Nobel Yayıncılık.
- Moore, K. D. (2000). Öğretim Becerileri. (Ed. Ersin Altıntaş; Çev. Nizamettin Kaya), Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Sönmez, V. (2005). Program Geliştirmede Öğretmen El Kitabı. Ankara: Anı Yayıncılık.
- Walker, G. H. (2003). Lecturing With Style. The University of Tennessee. Chattanooga.
- Yaşar, Ş. (1998). Fen Bilgisi Öğretimi. Eskişehir: Anadolu Üniversitesi Açıköğretim Fakültesi Yayınları.
- Yıldızlar, M. (2012). Öğretim İlke ve Yöntemleri. Ankara: Pegem Akademi Yayıncılık.